

196. námořní výprava do Bystřice u Benešova

21.-23. ledna 2005

Sraz jsme měli na nikdo nedorazil včas. A hodně. Hned na začátku vlaku prsty. A od nějaký statečnost“ sušenku. Ten vytasila asi s třemi jsme byli všichni vlaku uzlovali.

Hlaváku v 10:50. Skoro že nás tam bylo fakt si Tomáš přiskřípl ve paní dostal „za se teda měl. Pak se Lea balíčky bonbónů, takže přeslazení. Taky jsme ve

V Benešově jsme přestoupili na jiný vlak, která jel do Bystřice. A z tý jsme pak šli asi tři kiláky do Pětovi chaty. Tomáš měl kromě batohu asi ještě třítunovou tašku, takže se s ní kluci museli táhnout, protože jí Tomáš samozřejmě neunes.

Předtím, než jsme se zabydleli, jsme museli čekat venku, a tak jsme si krátili chvíli ujidáním piškotů. Po večeri jsme zakreslovali do mapy cestu z Bystřice do Leštence a taky jsme odpovídali na otázky a pak jsme ještě uzlovali. Jo a taky byly daná slova snowboard, růže, co, slovo a roztoužený a měli jsme na to složit příběh.

Před spaním nám Mára předčítal Babičku tak dlouho, až jsme všichni usnuli.

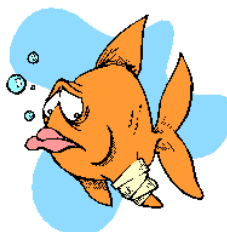
Ráno kupodivu nebyla rozcvička a rovnou jsme šli vařit snídani. Tentokrát jsme měli vločky s kokosem a do toho se lil ovocný koktejl. Ale zas tak špatný to nebylo. Horší bylo dopolední nošení dřeva. Všichni toho měli za chvíli plný zuby.

Po obědě jsme pak soutěžili se švihadlami a pak jsme si dělali proutky na lodičky. Po pomerančové svačině jsme hráli nervíky a ještě jednu hru s tenisákem. Taky přijel Pavel. Při vaření se hrálo na kytaru.

Největší zážitek byl ale při vaření špenátu. Protože se vyndal z mrazáku moc pozdě, byl tvrděj jak beton. Mára s Danem museli vzít sekáček a když ani to nepomohlo, mlátili do něj, až se rozdělil na víc kusů. Byla fakt zábava tohle pozorovat.

Při stavění lodí jsme byli korunou rozdělení do dvou skupin. Já, Oliver, Martin a Mára jsme byli jedna a Dan, Lea, Johanka a Tomáš druhá. Stavěli jsme docela dost dlouho a když už byli všichni úplně vyřízení, šlo se konečně spát.

K snídani jsme měli mrkvičkovéj salát, takže všichni jenom škrábali a strouhali. Pak jsme dodělali lodě a šli je pouštět na rybníček. Nejdřív jsme ale museli zbourat a shrabat led. A pak když foukal vítr se dokonce i trochu hejbaly.

Před obědem jsme hráli ještě nějaké hry a pak už to šlo jako na ostatních výpravách rychle. Najíst, zabalit, uklidit a jít. Ještě než jsme vyrazili na nádraží, se všichni zkoulovali – proč taky být na cestu suchý – a šlo se domů. Vlastně spíš jelo.

